

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Predică în Postul mare	***	6. Cronica Internă	***
2. Să iubim unii pe alții	Dr. Nic. Ghibocovschi	7. Cronica Externă	***
3. Dela Conferințele cânt. bisericești	***	8. Daruri Mulțumiri	***
4. Mișcarea Misionară	***	9. Parohii vacante	***
5. Mișcarea în cler	***		

PREDICA ÎN TIMPUL POSTULUI MARE

Timpul postului mare e cel mai prielnic timp pentru a deschide cale adâncă în sufletul omenesc predicii purtătoare a cuvântului lui Dumnezeu. Elementele naturii ca și ale sufletului își dau mâna în așteptarea aceluiaș moment care însemnează unirea divinului cu umanul. Iar creștăturile făcute pe răbojul inimii creștine de sfintele amintiri ale jertfei Domnului, sunt atât de adânci și atât de vii, încât cea mai mică atingere le poate preface, în chip tainic, în izvoare de simțiri și cugetări cu adevărat înălțătoare. Nici iubirea lui Dumnezeu nu e mai puțin arătată acum ca altădată. Din contră, e timpul în care toată iubirea divină cată să-și facă loc în ființa omenească pentru a o umple în întregime.

Iată atâtea împrejurări fericite în cari predica și-ar putea ajunge scopurile ei sfînșitoare într-o măsură, evident, mai mare ca oricând și tot atât de hotărâtoare pentru mulțime de suflete. Nu e vorba de a cuceri îndurarea lui Dumnezeu, căci jertfa Mântuitorului a adus-o atât de aproape, încât ea bate direct la porțile inimii omenști pentru a i-se face loc înlăuntru. E vorba de un singur lucru, anume de a îndrumă spre primirea îndurării divine.

Biserica totdeauna a valorificat, cu sâr-

guință, potențele spirituale oferite de postul pregătit pentru jertfa răscumpărătoare a Domnului. Fie cercetând mai des pe creștini prin taina spovedaniei, sau prin alte rugăciuni și rândueli ritualistice, fie ajutând prin reîmprospătarea graiurilor evanghelice năzuința de mântuire a creștinilor. Amintim cu acest prilej două lucruri, ieșite din această tendință: lucrarea predicatorului francez Massillon **Le petit carême** și lucrarea episcopului rus Inocențiu, dată în românește de P. S. Nicodim dela Mănăstirea Neamț: **Predici în postul mare**. Aceasta din urmă e la îndemâna oricărui cleric, doritor de a „răscumpără timpul” și ea poate fi un excelent ajutor în ce privește chipul de a îndruma sufletele creștine spre apele îndurării divine.

Predica în postul mare are firește caracterul ei deosebit. Tema ei fundamentală nu poate fi alta decât nevoia sufletului omenesc de mântuire care-și găsește satisfacțiune integrală în jertfa de cruce a Domnului. Iar mijloacele de susținere sunt acelea pe cari le dă o inimă aprinsă de idealuri morale și aceea îmbuchetare minunată a sentimentelor clare și puternice ce leagă lumea pământească cu realitățile transcendente spirituale.

SA IUBIM UNII PE ALȚII!

Aceste sfinte cuvinte, trebuie să servească de bază și să conducă misiunea noastră pravoslavnică pretutindeni, și desigur că și în cuprinsul hotarelor României. Nicidecum nu vreau să spun prin aceasta că misiunea noastră din trecut a fost străină de aceste principii, sau chiar le-a negat. Din contră! Și eu sunt sigur că ea se inspira din iubirea pentru adevăr și se îngrijea ea însăși să aducă pe toți la mântuire. Dar este o mare deosebire între concepțiunea și între aplicarea acestui principiu creștinesc universal. Când colaborează doi factori, este de importanță covârșitoare o justă împărțire a puterilor conlucrătoare. Și iată că se pune întrebarea: rolul acestor factori a fost el oare egal, ori s'a dat preponderență numai unuia, ca posesor privilegiat? Mai degrabă, mi se pare, că a fost situația a doua. Noi iubim adevărul, însă exclusiv numai în noi înșine, adeseori neobservând strălucirea și reflectarea lui în alții. Noi iubim adevărul în noi înșine și de aceea atragem pe alții către el. Această concepție mărginită de a vedea și a iubi adevărul numai în noi, de partea noastră, dădea silințelor noastre caracterul unor interese particulare, făcându-ne ca și cum orbiți eram de adevărul nostru. Și aceasta se răsfrânge defavorabil asupra metodelor misionare. Cei convertiți erau obișnuiți să vadă în noi nu slujitori ai adevărului absolut, ci să ne privească ca pe niște vrăjmași ai lor...

Și iată că ambele părți deopotrivă arzând de dragostea către adevăr, deodată deveniau dușmănoase și-și închideau toate căile către împăcare, pierzând astfel însăși posibilitatea unei activități misionare tămăduitoare și dătătoare de viață. Ca să radieze această tămăduire, este absolut necesar să intri în psihologia adversarului, să-ți însușești cu compătimire sinceritatea năzuințelor lui religioase și pe terenul acestor dispoziții, să găsești un reazăm dătător de viață, pentru înțelegerea reciprocă și împăcarea binecuvântată. Se înțelege că adevărul este unul, iar căile ce duc spre el pot fi diferite, dar toate se concentrează într'un punct comun, care e centrul divin. Sf. Chiril din Alexandria (catiheza XVIII-31) zice: „Domnul, iubitor de oameni, nu numai una sau două, ci mai multe uși ne-a deschis, ca să pătrundem în viața de

veci, atât cât aceasta depinde de El, ca toți neîmpedicați să se poată îndulci de ea“. Ținând seamă de acest fapt, se cuvine ca reîntoarcerea să se facă potrivit stării și dispozițiilor sufletești ale fiecăruia amintindu-ne de poveștile lui Origen. (De principies II-907), că Dumnezeu cu darul îndrumării sale îi sfătuește pe toți și de toți să îngrijește să se vindece cu acele medicamente cari le sunt accesibile și pe toți îi cheamă la mântuire.

În acest caz rezultatul ar fi următorul; „Sunt multe lăcașuri la Dumnezeu, sau numai unul“? Întreabă Sf. Grigorie Teologul (cuvântarea XXVII contra Eŷnomienilor). Încontestabil că vei răspunde: „sunt multe, iar nu numai unul. „Dar oare toate trebuie să se umple? Sau unele se vor umplea, iar altele vor rămânea goale? Și acestea din urmă s'au pregătit în zadar“? Desigur că toate, deoarece la Dumnezeu, nu este nimic fără rost“. Dar am mai putea întreba „ce trebuie să se înțeleagă prin acest fel de lăcaș: de acolo și slava gătită celor fericiți, ori altceva“? Desigur că se înțelege această fericire și nicidecum altceva. Acceptând însă o asemenea concluzie, să analizăm și următoarele: oare există vre-un mijloc, ce ne-ar introduce în aceste lăcașuri sau nu există, fără îndoială că da, și atunci, anume, prin ce mijloc? Sunt mai multe feluri de viață și mai multe chie-mări, care toate duc ori la un lăcaș ori la altul, după puterea credinței fiecăruia și iată, de aceea le și numim căi ale vieții. Se ivește o altă întrebare: să le urmărim pe toate sau numai pe unele? De este cu putință, fiecare să urmeze toate aceste căi; iar de nu, să urmeze cât mai multe. Și de nu-i posibil să urmeze câteva atunci — eu cred — se va lua în seamă că el își va alege una singură și dacă o va urma cum se cuvine încă e îmbucurător.

Din cele de mai sus, reiese că nu toate câte sunt deopotrivă de scurte și nu toate sunt sigure, însă de vor fi urmate cu credință tare și curată, pot duce la o țintă cerească comună. Problema, astfel pusă, se reduce mai mult la comoditatea și siguranța călătoriei noastre pământești, și în această privință nu-i greu să ne înțelegem. Caci, cine va prefera cele mai rele, lepădându-se de cele mai bune?

Trebuie numai, ca fiecare să creadă după convingerile sale și când toți se vor aduna, unul dela altul va lua adevărul nu ca pe ceva străin, ci ca pe al său, deoarece va răspunde năzuințelor sale. Fiecare trebuie să vadă în adevărul nostru pe al său, deoarece va răspunde năzuințelor sale. Fiecare trebuie să vadă în adevărul nostru pe al său, iar noi suntem datori să luptăm nu numai pentru adevărul nostru, ci pentru cel comun, căci acesta este al lui Hristos. Înseamnă că noi suntem datori să iubim acest adevăr și în noi înșine și în alții ca să ne contopim într'un singur adevăr dumnezeiesc, care pe toți îi cuprinde și tututura le dă suflu de viață. După furtuni teribile și sdruncinări zguduitoare, ne ușurăm de balastul istoric și de asuprirea național-politică; atmosfera se limpezește și orizontul se înseninează, așa că oamenii pot respira mai ușor și li-i mai lesnicios să se cunoască unul pe altul. Micii și întunecații nouri, de pe firmamentul bisericesc, nu schimbă situația ce domnește și nici dispoziția ce predomină. Cunosce întregi organizații ortodoxe, unde se cultivă pe o scară intensă șovinismul bisericesc al ambițiilor egoiste și al intoleranței externe; însă aceasta nu este decât o anomalie, asemănătoare aceluia noraș, despre care sf. Atanasie zice că va trece. În tot cazul, această grandomanie bolnăvicioasă poate să aducă numai la o complectă izolare și la distrugerea tuturor temeliiilor dezvoltării vieții, pentru că însăș esența „icumenicității“, care dovedește integritatea internă și ortodoxismul absolut, cere ca ortodoxismul să fie pretutindenea în solidaritate cu alții. Acum după încercări disperate și după naufragii dezastruoase, prin multe suferințe ajungem la bucuria legăturii reciproce și pentru consolidare pe teren misionar, începem să atragem energia dragostei împăciuitoare. În această direcție s'a și ajuns la realizări îmbucurătoare în domeniul misionarismului ortodox. Primul pas în această direcție, eu consider că l-au făcut arhipăstoriile Bisericii ortodoxe conduse de patriarhia din Moscova, în chestia ridicării caterisirii din 1666-7, caterisire pronunțată de sinod împotriva adepților vechilor tradiții, ziși și staroobreadți (lipoveni). „Vestitorul Bisericii“ eparhiei ortodoxe din Europa occidentală, ce apare la Paris (No 6 din Iunie 1929) scrie, că după ce această problemă a fost studiată în mod amănunțit de erarhii participanți (în Aprilie 1929) s'au hotărât urmă-

toarele: „caterisirile pronunțate de patriarhul Macarie al Antiohiei și apoi repetate de păstoriile Bisericii ruse la sinodul din 1656 precum și cele rostite de sinodul din 1666, ca unele ce au slujit drept piatră de poticnire pentru mulți râvnitori ai vechilor tradiții pioase, și cari au dus Biserica rusă la desbinare,... noi cu puterea dată nouă dela Prea Sfântul și de viață făcătorul Duh de a lega și deslega, deslegăm și ștergem și le considerăm ca nule“. Aceasta este cel mai mare și mai însemnat act religios misionar, care mărturisește despre izvorul nesecat al puterii harice, ce-l posedă Biserica ortodoxă rusă, care în mijlocul suferințelor apocaliptice, cauzate de nelegiuiri ateiste, a găsit în sine însăși eroicul curaj de a renunța la sminteli bisericești, ce au durat secole întregi, și să creieze cu sinceră abnegație posibilitatea reală pentru îmbrățișări de iubire reciprocă, făcând „pace între frați“ întru Iisus Hristos.

Și această operă, care cadrează cu autoritatea ecumenică ortodoxă, este cu atât mai impunătoare, cu cât este efectuată de cei mai de valoare reprezentanți ai misiei din Rusia de altă dată. Mitropolitul Serghie (din Stragorod), căpetenia bisericii patriarhale ruse, fiind membru al sf. Sinod în decursul unui lung șir de ani, a luat parte activă la opera misionară, el dădea de multe ori directive și în calitate de arhiepiscop al Finlandei, conducea direct opera misionară, în deosebi în Carelia. Mitropolitul Serafim din Saratov, care a redactat „Actul“ susmenționat, (înainte ca cleric de mir purta numele de pr. D. I. Alexandrov) a fost un energic misionar în Samara și un zelos luptător pentru „recăștigarea“ staroobreadților și iată că acești corifei ai misiei de altădată introduc un nou curent și prin aceasta chiamă pe toți credincioșii la unirea creștinească pe tărâmul dragostei, care mult pătimește, dar pe toate le iartă. Oare nu este aceasta semnificativ și oare nu se va auzi pretutindeni? Oare am pierdut noi credința în puterea cea plină de har a iubirii lui Hristos, care a mântuit lumea păcătoasă și a renăscut omenirea decăzută? Altfel va fi inutil și zadarnic să mai vorbim despre misie în genere...

Al doilea eveniment îmbucurător pentru viitorul misionarismului, eu consider conferințele interconfesionale universale. Pregătiri se făceau de mult în vederea acestor conferințe și ele funcționau în multiple ramificații,

dar factic și solemn ele s'au manifestat la Stockholm (1925) și la Lausanne (1927).

În jurul acestor conferințe există multe neînțelegeri, fie din cauza nepriceperii, fie din cauza denaturării scopurilor urmărite prin ele. Intenționat sau neintenționat se însinuează cum că aceste conferințe prepară terenul pentru „unirea“ Bisericii ortodoxe cu cea protestantă, și în urma succeselor ce s'au realizat în această direcție, se răspândesc zvonuri de hulă, afirmând că delegații ortodocși au făcut o trădare oarecare în detrimentul ortodoxiei.

În calitate de delegat ortodox la acele conferințe afirm cu toată tăria că toate aceste bănuieli sunt eronate sau izvorâte din rea voință. Fără unitatea de credință nu poate să fie unirea între confesiuni. Acest lucru îl știe bine și pe față îl mărturisesc conferințele în chestiune.

De aceea ele nu o iau dela sfârșit, până când nu asigură însuși începutul. Menirea acestor conferințe este apropierea și cunoașterea reciprocă în mod nemijlocit și pe această cale propedeutică s'au și realizat multe succese îmbucurătoare și mult promițătoare. În occident au dispărut nedumeririle esențiale cu privire la ortodoxism și aceste nedumeriri au fost atât de mari și adânci, în cât chiar învățatul Adolf Harnack, care în tinerețe avea prilej să observe viața Bisericii ortodoxe în mod nemijlocit, de origine fiind din fosta provincie baltică a Rusiei și făcând studii la universitatea din Dorpat (în actuala Letonie), a cutezat să afirme într-o publicațiune a sa cum că întreg serviciul divin ortodox nu este altceva decât o bolboroseală (murmur fără rost). De azi înainte așa ceva nu-i mai poate trece prin minte nimănuia și este inadmisibil. Apusenii acum au devenit foarte atenți către credința ortodoxă și cultul bisericesc; cu evlavie asistă la serviciile divine ortodoxe și își manifestă cu multă duioșie venerațiunea religioasă către ierarhii ortodocși, cum a fost de exemplu la parastasul impunător din grandioasa biserică Gustav Vasa din Stockholm pentru pomenirea răposatului patriarh a toată Rusia — Tihon.

Iar la consfăturile speciale științifice, prelații din Occident, caută totdeauna să-și însușiască și să pătrundă în concepțiunea ortodoxă — orientală, cum a fost la congresul teologilor orientali și occidentali din 1929

în Nowy Sad (Jugoslavia) sub președinția episcopului de acolo, Irineu Cîrici.

Pe de altă parte, și ortodocșii au început să vadă multe lucruri din occident cu alți ochi și s'au deprins a prețui ceea ce într-adevăr este acolo bun.

Dacă a trebuit să ne desiluzionăm de ficțiunea ademenitoare a libertății protestante, care câteodată se mărginește cu teroarea confesională, apoi era lucru foarte plăcut să ne convingem că și raționalismul protestant deasemeni nu fințea decât ca o fantomă, căci în locul acestui raționalism noi am văzut și am simțit un misticism pios și o activitate creștinească din cele mai rodnice. Chiar calvinii, cari sunt cei mai consecvenți dintre protestanți, și aceștia de fapt s'au dovedit cu totul altfel de oameni în comparație cu simbolicele și scrierile lor proprii. În acestea din urmă ei apar ca sclavi ai principiilor lor doctrinale, și în numele acestora ei resping brusc orice altă confesiune, ducându-și intoleranța la extremitate. Și tuturor participanților congreselor interconfesionale mondiale le este foarte bine cunoscută personalitatea modestă a unui profesor francez calvin care se bucură de simpatia tuturor, fiindcă el însuși este plin de simpatie sinceră față de toți. În această dragoste întru Hristos a unora către alții se scufundă și se uită toate divergențele teoretice și triumfează credința vie a atragerii lăuntrice, când ceea ce este străin devine al nostru, fiind simțit de toți ca atare. E clar că această stare sufletească nu apare ca un lucru străin și imposibil, ci dimpotrivă își găsește aprobarea și justificarea în religiozitatea deja formată. De aici a rezultat că occidentalii încetează de a mai privi cu dispreț venerarea de către ortodocși a sfințelor icoane, pe care ei o considerau până acum ca o superstiție și idolatrie; în clipa de față din punctul de vedere *practic*, ei consideră venerarea icoanelor ca folositoare pentru educație, iar din punctul de vedere *teoretic* găsesc o analogie favorabilă în închinarea ce o fac calvinii în strane înaintea Bibliei deschise, pe care mulți chiar o sărută.

Astfel cunoașterea nemijlocită în spiritul dragostei, duce în chip firesc la apropierea unora de alții, pe terenul credinței, unde toți sunt și se simt ca fii ai harului, Unui Tată ceresc prin Hristos Iisus întru Duhul Sfânt.

Și acest rezultat este cu atât mai valoros și real cu cât aceste conferințe nu ocolesc

și nu maschează deosebirile confesionale ci își dau silință să le precizeze cu toată exactitatea și apoi să înțeleagă realitatea lor față de atotcuprinzătoarea și nețărmuita dragoste a lui Hristos, care îndelung rabdă, se milostivește, nu se trufește, întru toți împreună se bucură de adevăr, toate le crede, totdeauna nădăjduiește și „niciodată nu cade“ (1 Corinteni XIII, 4). Prin ea se asigură însăși posibilitatea încetării dușmăniei unora față de alții, prin ea se îndeplinește apropierea religioasă în mod practic, tot prin ea (va ajuta Dum-

nezeu) se va încununa unirea întru toate bisericile. În ea este izvorul misiei mântuitoare și ea este slava unei Biserici icumenici.

„Deci, să iubim unii pe alții... Nu cu cuvântul, nici cu limba, ci cu fapta și adevărul“ (1 Ioan 3, 18)...

„Iată acum este vremea potrivită, iată acum e ziua mântuirii“ (2 Corint. 6, 2).

Aceasta să fie lozinca misiei ortodoxe a lui Hristos!

de profesorul
Dr. NICOLAI GLUBOCOVSKI

Din „Misionarul“

Dela Conferințele Cântăreților Bisericești

În ziua de 9 Ianuarie a. c., s'a ținut în sala căminului preoților din curtea Patriarhiei, prima conferință a cântăreților bisericești din Proto-popiatul circ. III București, prezidată de P. C. Protopop respectiv Ec. Traian Vintilescu, asistat de D-l profesor I. Popescu-Pasărea.

Subiectul pus în discuțiune a fost: Rolul cântăreților în trecut și astăzi, tratat de D-l Vasile Udriștoiu dela biserica Sf. Ilie Rahova, de D-l Ion Popescu dela biserica Sf. Ecaterina, de D-l Ioan Ștefănescu dela biserica Sf. Vineri-Nouă și de D-l Ioan Folescu dela biserica Sf. Spiridon Vechiu, a cărui conferință o publicăm aci în întregime.

Rolul cântăreților în trecut și azi.

*Prea Cucernice Părinte Protoereu,
Domnule Profesor,
Domnilor Colegi,*

Oamenii se nasc, cresc, speră, se frământă, suferă și pier. La fel cu oamenii se ridică și popoarele și împărățiile, înfloresc o clipă, dăinuiesc și mai apoi cad; și la fel cu oamenii și cu împărățiile — dar în alt ritm — se aprind stelele cerului, luminează un timp mai îndelungat sau mai scurt și se sting. Și această prefacere pare omului inelară, condițiunea nașterii din nou e moartea; totul trece, totul se întoarce fără de sfârșit. (Din: *Gânduri de nașterea Domnului*, articol apărut în Cuvântul). Acesta este ritmul vieții sau acesta pare să fie. Căci omul totdeauna va ține seama de împrejurări și în mersu-i progresiv sau regresiv, e făcut să aibă în față

— ca și o oglindă fermecată — trecutul.

Trecutul e cartea deschisă orișicui să vadă și să tragă din ea sfaturi și pilde folositoare pentru viitor, să vadă lucrurile rele și să se corijeze de ele și să știe cum să-și conducă viața, pentru atingerea țelurilor dorite. Fie-ne îngăduit ca și noi azi să deschidem cartea trecutului clasei noastre — căci există un trecut al cântăreților — și să vedem care a fost rolul cântăreților în trecut, pentruca în legătură cu el, să ne dăm seama de rolul ce trebuie să fie îndeplinit astăzi.

* * *

Documente, amănunte sau altceva, care să dovedească rolul cântăreților în trecut, s'ar părea că nu există. Nimeni nu s'a ocupat așa cum trebuie de această clasă și de foarte puține ori li s'a dat atenția pe care o meritau.

Dar, chiar dacă n'ar exista documente, există tradiția, care poartă dealungul vremurilor, ascunse în coaja unor semne multora neînțelese, ca un sămbure într'un fruct semnificația de căpetenie a rolului cântăreților în trecut.

Mulți dintre cei ai căror urmași suntem, ne stau în față ca un exemplu spre mai bine, spre un ideal ce trebuie îndeplinit cu orice sacrificii.

Ce erau cântăreții noștri în trecut? Erău adevărate talente; erau aceia, care îndeplineau nu numai ceea ce le pretindea serviciul lor, ci a căror activitate se găsea în toate domeniile sociale, unde se cerea jertfă și abnegație.

Erău mai întâi de toate, după cum și nu-

mele îi definește, cântăreți. Dar se cuvine să înglobăm în acest nume nu numai faptul simplu că erau obligați să cânte la serviciul divin, ci și faptul că ei erau acei care hrăneau, prin citirea învățăturilor sfinte, viața morală a credincioșilor. Se cuvine deasemenea să înglobăm în această definiție și faptul că erau compozitori: un Zmeu, Suceveanu, Anton Pan, Ștefanache Popescu ș. a., ar face cinste oricărei clase.

Rolul acesta îl au astăzi. Și astăzi hrănesc, alături de preoți, viața morală a credincioșilor, înfrumusețează prin vocea și execuția cântărilor serviciul divin și duc mai departe facla aprinsă a compozițiilor acestor cântări. Și nu pot trece în tăcere numele domnului Popescu — Pasărea, care alimentează din belsug această faclă, făcând-o din ce în ce mai luminoasă.

Mai poartă cântăreții noștri și azi chiar un nume cu care odinioară se mândreau și au fost spre cinstea neamului. E acela de dascăl. Se numesc așa, pentru că ei au fost în vremile vechi învățătorii acestui neam, de multe ori la grele răspântii ale vieții sale ca neam.

Ei au ținut — prin învățătura lor — trează conștiința acestui neam și l-a făcut să vadă că vor veni și pentru ei zile, pe care cu adevărat trebuie să le trăiască spre mărirea și fericirea sa. Și mulți din oamenii care au condus și conduc poate și azi destinele României-Mari, poezii, literații, oamenii de știință din epoca de regenerare a noastră, au prins a învăța meșteșugul silabisirii buchilor dela cântăreți.

Eră și firesc să fie așa, căci de vreme ce școala odinioară eră tinda bisericii, dascălul implicit trebuia să fie cântărețul bisericii. Eu aduc un singur exemplu din atâtea și atâtea. Cine a citit „Amintirile“ lui Ion Creangă, a văzut acolo, cum marele povestitor popular, a învățat carte dela „Bădița Vasile“, dascălul bisericii, pe care iată cum îl descrie: sdravăn, frumos și voinic, iar în altă parte spune: cuminte, harnic și rușinos, ca o fată mare.

Ne-a fost dat să avem reprezentanți din clasa noastră și în literatură. De pildă cine nu cunoaște activitatea literară a lui Anton Pan și munca sa pe terenul culturii românești. Intemeiază o tipografie, scrie Povestea vorbii, Năstrăvăniile lui Nastratin Hoge, Povestea lui Moș Albu; e un folclorist, care adaugă în toate scrierile sale, destul de însemnat, nota personală.

E dovedit azi și se știe cu certitudine că Anton Pan, cântărețul, este acela care a deschis ochii clasei înalte asupra valorilor literare, care zac în poporul dela țară și el este primul, care a făcut canalizarea între literatura cultă și cea poporană.

Erăm elev acum câțiva ani, când domnul Popescu-Pasărea, conferențiind despre viața acestui mare cântăreț, spre surprinderea mea, am aflat că melodia frumosului marș „Deșteaptă-te Române“, este compoziția lui Anton Pan, a cântecului—dacă mai ții bine minte — „Din sânul maicii mele“.

Ei au fost și primii sculptori și pictori. Astăzi, în v'r'un colț al țării, la vr'o biserică retrasă undeva, unde foarte rar se încumetă cineva s'o viziteze, există poate vr'o ușe sculptată și împodobită cu floricele, cu o atât de mare măiestrie, încât nu știi ce să admiri mai întâi: obiectul pe care-l ai în față sau mâna artistului care l-a făcut, dar care astăzi nu mai este.

Sau poate găsești vr'o icoană și stai înmărmurit în fața muncii celui care astăzi nu mai este, dar există încă, pentru că în opera făcută și-a pus și o parte din sufletul său, ale cărui cute ascundeau atâtea și atâtea lucruri frumoase.

Am spus la început că aproape nu avem doc mente asupra rolului cântăreților în trecut, în afară de cazul, când ei înșiși ar fi lăsat despre ei sau despre alți colegi de ai lor, în cărțile de ritual, câteva rânduri, care zac uitate, acoperite de colb și de multe ori roase de vreme, odată cu cărțile de ritual, în podul vreunei biserici sau mănăstiri, azi monument istoric.

Totuși pictura lăsată de ei, bogăția de compoziții, frumusețea lor, care-ți face să-ți fie sufletul transportat ca în fața unei muzici divine și să te simți altul, să uiți pentru un moment toată grija cea lumească, sunt cele mai bune documente și care vor străbate veacurile, fiind îmbrăcate cu haina veșniciei ca și Biserica în serviciul căreia au fost și sunt și spre înălțarea căreia s'au compus.

Fără să spunem neadevăruri, tot cântăreții au fost și primii interpreți ai teatrului, natural cum se înțelegea teatrul pe atunci, care de multe ori se mărginea la „vicleim și irozi“.

Am spus însă dela început că activitatea lor s'a întins în toate domeniile sociale, cele spuse până aci, fiind însușiri excepționale și

legate de rolul ce-l aveau de îndeplinit, fiind cântăreți.

Prin rolul lor cultural, fie-ne îngăduit s-o afirmăm că ei sunt primii, cari au cimentat cea mai puternică piatră la fundamentul României-Mari de azi.

Dacă acesta a fost rolul cântăreților în trecut, care e rolul celor de azi?

S'ar putea preciza în câteva cuvinte: să fie demni urmași ai celor pe care îi înlocuiesc.

Dar vremea își toarce neconținut firul său, timpul făcând ca zi cu zi să se schimbe aspectul vieții și să se nască alte cerințe și necesități din ce în ce mai multiple și mai complexe.

Cântăreții se cade să fie la posturile lor. Trebuie muncit mai ales în domeniul moral.

Atmosfera îmbăcsită de atâtea gaze rău mirositoare, urme ale marelui masacru ce trecu trebuiește purificată; însă nu se poate concepe purificare morală fără Evanghelie și învățătura creștină. Aci e punctul critic.

Se cade ca în indiferentismul caracteristic astăzi, cântăreții, alături de preoți, să muncească spre restabilirea la baza vieții postbelice iarăși a preceptelor sănătoase ale Evangheliei, pentruca din nou Domnul să troneze în locul de cinste, în sufletele noastre.

Să fim supuși telurilor noastre, să înfăptuim nouile cerințe impuse de vreme. Se cade ca la sate să fim conducătorii și luminații în nouile instituții create. În coope-

rativale și băncile sătești, nouă, alături de celelalte persoane ale satului li se cuvine un loc de cinste.

Și trebuie să muncim să ne recâștigăm din nou locul de onoare, pentrucă trebuie să recunoaștem, azi de foarte mulți suntem desconsiderați. Vă spun lucrul acesta din propria-mi experiență. Călătorind odată cu un personaj, funcționar la Căile Ferate Române, mi se plângea și-mi arată că deficitele bugetare dela această instituție sunt datorite în mare parte și reducerilor acordate funcționarilor statului, reduceri care se acordă prea „peste fire“ zicea el; și redau întocmai cuvintele acelui domn: „Îți închipui, dacă s'a acordat reduceri și la cântăreți!“ Concluzia vine dela sine.

Eu am dat numai un exemplu, însă vor fi foarte mulți ca acesta, care ne desconsideră.

Să ne realizăm visurile noastre și strădaniile noastre nu vor fi în zadar și nu în zadar vom năzuî spre mai bine.

Când ne vom împlini datoria, înaintașii noștri vor putea dormi liniștiți căci au demni urmași, iar noi ca urmași vom fi mulțumiți că suntem urmașii lor și cât de cât, pe cât ne-a stat în putință, am făcut măcar un pas înainte față de activitatea lor și în toate ramurile unde au lucrat ei, și unde talentele lor au lăsat urme nemuritoare și neșterse.

I. D. FOLESCU

MIȘCAREA MISSIONARA

Dela Cercul pastoral Curtea-Veche-București. Activitatea culturală a Cercului pastoral pentru studențimea română, grupată în jurul acestui cerc.

În ziua de 26 Ianuarie a. c., a vorbit, la biserica Curtea Veche, București, pentru studenți, P. C. Sa preotul P. Partenie, directorul Seminarului Central.

În legătură cu evanghelia zilei (Dumineca lui Zahau), a făcut bogate incursiuni în domeniul filosofiei și științelor, citând numeroase personalități științifice și filosofice din antichitate și moderne, pentru a scoate în evidență necesitatea și puterea binefăcătoare a credinței religioase.

Laudă dorința studenților universitari creștini de a-și avea capela, pe care Universi-

tatea nu le-a dat-o încă, fiindcă aceasta e o dovadă mai mult că știința își pleacă steagul cu smerenie înaintea Altarului și Intemeietorului bisericii creștine.

Hristos vrea să rămână, Hristos trebuie să rămână în sufletul nostru al tuturor, pentru a ne mântui, pentru a ne converti chiar, dacă e cazul, ca pe Zahau.

* * *

Protoeria Circ. III Căscloarele, Jud. Vlașca.—Cercul Glavacioc a ținut următoarele ședințe:

I. La 7 Iulie 1929 în parohia Poeni Preajba, cu care ocaziune s'a înmănat D-lui General Gh. Rădulescu medalia răsplata muncii pentru biserică clasa I. De asemenea

s'a dat fostului cântăreț orb Dim. Popescu Lei 200, iar d-l general s'a oferit a-i da 1200 lei anual.

2. La 22 Septembrie 1929 în parohia Poenii Preajba s'a ținut ședință cu concursul dat de d-l I. Gr. Opișan dela Fundația Regele Mihaiu I.

De asemenea cântările au fost executate de un cor bine întocmit, astfel că ședința a avut un caracter cultural pronunțat.

3. La 29 Decembrie 1929 în parohia Ferbinți a predicat Pr. N. Călinescu despre umilință. S'a oficiat un Te-deum pentru I. P. S. Patriarh, iar Pr. Traian Popescu a ținut o cuvântare ocazională.

În ședința intimă s'a întocmit itinerariul pe 1930.

Cercul Gratia a ținut următoarele ședințe:

1. La 14 Iulie 1929 în parohia Bucșani a predicat Pr. Gh. Iliescu. S'a oficiat parastas pentru eroi. Cu această ocaziune s'a făcut și instalarea noului preot St. Anghelescu de P. C. Protoereu I. Stănescu, ținând o cuvântare ocazională.

2. La 18 August 1929 în parohia Clejani a predicat Pr. St. Anghelescu. În ședința intimă s'a făcut comentarii din epistola către Romani laolaltă cu cântăreții. A lipsit Pr. D. Iliescu Gratia.

3. La 22 Sept. 1929 în parohia Gratia, a predicat Pr. St. A. Georgescu-Cârtojeni; iar la ședința publică a vorbit Pr. N. Țnescu-Roată.

4. La 13 Octombr. 1929 în parohia Po-dișoru a predicat Pr. I. R. Nicola Goleasca, iar în ședința publică a vorbit Pr. At. Țnescu Clejani, despre educația copiilor.

5. La 15 Decembrie în parohia Goleasca a predicat Pr. Șt. Georgescu-Cârtojeni. S'a deschis ședința festivă oficiindu-se un tedeum pentru I. P. S. Patriarh vorbind Pr. I. R. Nicola.

S'a fixat itinerariul pe 1930.

Cercul Corbii Mari a ținut următoarele ședințe:

1. La 25 August 1929 în parohia Ungureni au participat P. C. Protoereu și un cor de seminariști. A predicat P. C. Protoereu și un cor de seminariști. A predicat P. C. Protoereu I. B. Stănescu despre „Împărăția Cerurilor” s'a oficiat parastas pentru eroi. În ședința publică a vorbit Pa. Gh. M. Popescu Petrești despre Ispită.

S'au distribuit 40 cărți din fondul cercului.

2. La 27 Oct. 1929 în parohia Crevedia Mică a predicat Pr. C. Tomescu-Corbii-Mari, despre viața și faptele Sf. Dumitru Basarabov.

S'a oficiat parastas pentru eroi la care a vorbit P. C. Protoereu despre memoria ce trebuie să se mențină pentru eroi.

3. La 29 Noembrie 1929 în parohia Căscioarele a predicat Pr. A. D. Tănăsescu — Fundu-Părului — despre viața sfântă și minunile Sf. Fecioare. Fiind hramul bisericii s'a oficiat parastas pentru eroi și ctitori.

P. C. Protoereu I. B. Stănescu ca paroh local a vorbit despre însemnarea cuvântului Biserică, asupra bisericii ca locaș și arătând toate prin care a trecut biserica acestei parohii terminând cu ultima reparație.

Au fost asistenți numeroși și cercul a reușit pe deplin în scopul ce urmărește.

4. La 15 Decembrie 1929 în parohia Corbii Ciungji, a predicat Pr. Gh. A. Popescu-Petrești-despre „Dobândirea Împărăției lui Dumnezeu”. După oficierea Sf. Leturghii s'a deschis ședință festivă pentru împlinirea a 10 ani dela venirea I. P. S. Patriarh pe scaunul Arhiepiscopiei București, oficiindu-se un Tedeum, iar P. C. Protoereu a ținut o cuvântare ocazională plină de în-insuflețire arătând meritele bisericesti și virtuțile personale întrupate în persoana I. P. S. Patriarh.

Corul preoților încheie cu imnul patriarhal.

În ședința intimă s'a întocmit itinerariul pe anul 1930.

Cercul Mihăilești a ținut următoarele ședințe:

1. La 22 Sept. 1929 în parohia Găstești a predicat Pr. Gh. Stănescu despre „credința și chemarea la apostolat”; iar în ședința publică a vorbit Pr. N. Vlășcianu Mihăilești I despre „Credință și știință” și Pr. I. Pietreanu Babele despre „Nădejde”.

2. La 13 Oct. 1929 în parohia Mihăilești. Răspunsurile la Sf. Leturghie s'a dat de corul școlar.

A predicat pr. M. Urseanu-Găstești despre „Ieșit-a Semănătorul să samene sămânța sa”!

S'a oficiat și parastas pentru eroi.

3. La 10 Noembrie 1929 în parohia Bălăria, a predicat Pr. I. Teodorescu-Gorneni explicând evanghelia zilei, iar în ședința publică a vorbit Pr. I. Pietreanu-Babele despre viața veșnică și Pr. Gh. Dumitrescu-Mihăilești despre parastase.

S'a oficiat și parastas pentru eroi.

4. La 15 Decembrie 1929 în filiala Bănești. A explicat evanghelia zilei Pr. N. Vlăsceanu-Mihăilești. S'a deschis ședința festivă pentru 10 ani de arhiepiscopie a I. P. S. Patriarh oficiindu-se un Te-deum. Cuvântarea ocazională s'a rostit de Pr. N. Vlăsceanu și Pr. I. Teodorescu. În ședința intimă s'a fixat itinerariul pe anul 1930.

Protoeria Circ. III Ilfov, Cercui I Drăgotești, pus sub conducerea pr. Ion Comănescu (Drăgotești) este alcătuit din opt parohii: 1. *Drăgotești*, 2. *Mariuța*, 3. *Hagiești*, 4. *Chiroiu*, 5. *Roșiori*, 6. *Movilița*, 7. *Belciugatele*, 8. *Gostilele*. A ținut câte o ședință în fiecare parohie: Mariuța (10 Februarie) Gostilele (3 Martie) Chiroiu (14 Aprilie) Belciugatele (5 Mai) Roșiori (23 Iunie), Movilița (Octombrie), Hagiești (Noembrie), Drăgotești (Decembrie). Ședințele s'au ținut și de dimineață și după amiază cu rezultate frumoase. Poporul a considerat cu cinstea cuvenită aceste adunări, participând în număr îndestulător, iar preoții predicatori și conferențieri, s'au achitat în chip mulțumitor de îndatoririle lor, prezentându-se temeinic pregătiți înaintea ascultătorilor. La ședințe, au luat parte toți preoții și cântăreții deasemenea. Rolul cântăreților însă este șters, reducându-se numai la cântarea din vremea slujbei. Autoritățile comunale nu obicinuesc să participe la ședințe și nici repaosul duminical nu se respectă complet. Din suma adunată la fondul cercului, care se cifrează la 2300 lei, s'au împărțit creștinilor merițosi icoane și broșuri moralizatoare. Alte fapte de milă creștină nu s'au făcut, din lipsă de fonduri. Sectanți nu sunt în nici o parohie din cerc. D-nii învățători respectivi, au pus școalele la dispoziție și au dat concursul lor cu produceri școlare, pentru răușita cercurilor. Moment de seamă, în mersul cercului pe 1929, a fost ședința pe Decembrie, când s'au comemorat zece ani, dela suirea pe tronul Mitropolitan, a I. P. Sf. Patriarh. Festivitatea a fost cinstită și cu prezența tuturor învățătorilor din cerc. (în număr de 25).

Aspect general: Cercul se prezintă bine, ordonat, atent la lucrarea sa și președintele și preoții, ocupându-se cu plăcere de bunul lui mers.

Cercul II Fierbinți, sub conducerea pr. Gh. Scărlătescu din Fierbinți de jos este alcă-

tuit din zece parohii: 1. *Fierbinți de jos*, 2. *Fierbinți Târg*, 3. *Fierbinți de sus*, 4. *Micșunești Mari*, 5. *Grecii de jos*, 6. *Grădiște*, 7. *Maia*, 8. *Rădulești*, 9. *Sărindarul de sus*, 10. *Dridu Movila*.

A ținut zece ședințe: Micșuneștii-Mari (13 Ianuarie), Fierbinți de sus (10 Februarie), Fierbinți de jos (14 Aprilie), Fierbinți Târg (5 Mai) Grecii de jos (9 Iunie), Rădulești (25 August), Maia (29 Septembrie), Grădiștea (27 Octombrie), Dridu Movila (24 Noembrie), Sărindarul de sus (Decembrie).

Ședințele acestui cerc sunt adevărate evenimente în parohiile unde se țin, prin frumusețea serviciilor ce fac și prin pregătirea, cu care se înfățișează conferențieri la ședințele de după amiază. Preoții au luat parte regulat și cântăreții deasemenea. Cântăreții în ședințele publice, cântă laolaltă, frumoase imne bisericești. Autoritățile comunale au participat pe alocuri. Poporul a luat parte în mare număr la toate ședințele. Repauzul duminical s'a respectat deasemenea pe alocuri. La ședințele intime, s'au discutat totdeauna chestiuni de ordin pastoral și s'au aplanat mici neînțelegeri, survenite între preoții din cerc, mai înainte de a fi cunoscute de autoritățile bisericești. Din fondul cercului, care se cifrează la suma de 2800 lei, s'au împărțit enoriașilor icoane, cărți poștale și broșuri moralizatoare. Alte fapte de milă creștină, din lipsă de fonduri, nu s'au făcut. Sectanți nu sunt în parohiile acestui cerc. Momente de seamă în viața cercului pe 1929, au fost următoarele: Ședința din Iunie, la parohia Grecii de jos, care a coincident, cu instalarea ca paroh la acea parohie, a pr. Gh. I. Popescu. Festivitatea a fost înălțătoare, prin participarea unui imens număr de enoriași veniți, să-și cunoască preotul și prin cuvintele înduioșătoare, cu care se recomandă noul preot și cu care el asigură să fie la înălțimea așteptărilor. A fost o clipă mișcătoare.

Ședința din Decembrie de sărbătorirea I. P. Sf. Patriarh, a fost deasemenea un moment de seamă în mersul cercului pe 1929. Aspect general.—Cercul Fierbinți se prezintă, ca cel mai bine încheiat din protopopie, foarte atent la lucrarea sa, ținuta preoților remarcabilă subiectele conferințelor fericit alese și tratate, președintele ocupându-se cu mare drag și conștient de însemnătatea cercurilor pune mult suflet pentru reușita cercului ce conduce.

Cercul III Petrăchioaia. — Este sub conducerea pr. Gh. Apostolescu din Petrăchioaia și alcătuit din șapte parohii: 1. *Afumați* 2. *Petrăchioaia*, 3. *Cătrunești* 4. *Căciulați*, 5. *Moara Săracă*, 6. *Leșile*, 7. *Vărăști (Dascălu-Creața)*. A ținut șapte ședințe: Cătrunești (17 Martie), Afumați (21 Aprilie), Moara Săracă (12 Mai), Căciulați (23 Iunie), Vărăști (18 August), Petrăchioaia 29 Septembrie) Leșile (20 Octombrie). Pe deasupra în luna Decembrie a ținut ședința de comemorarea celor 10 ani de activitate, a I. P. Sf. Patriarh. Ședințele s'au ținut și după amiază. Preoții nu au lipsit dela ședințe și nici cântăreții. Poporul a luat parte în număr impunător. În câte va parohii, au luat parte și autoritățile comunale. Ședințele, atât cele de dimineață, cât și cele de după amiază, au fost reușite. D-nii învățători respectivi, au participat, dând concurs cu produceri școlare.

Sectanți nu sunt nici în cercul acesta.

S'au împărțit enoriașilor, cărți de moralizare, iconițe din fondul cercului. Ca moment de seamă în viața cercului a fost ședința de sărbătoria I. P. Sf. Patriarh din Decembrie. Aspect general. — Și cercul Petrăchioaia lucrează bine. Președintele e sânguincios în conducerea cercului său, dar puțin cam tolerant în ce privește disciplina serviciilor de dimineață. Iar stă bine, să se arate mai exigent în privința aceasta. Este bine ajutat în lucrarea sa de pr. I. Gh. Bucur, din Vărăști care cu mult drag se oferă să vobească — și încă cu folos — chiar când nu este îndatorat.

Cercul IV Nuci. — Este sub conducerea pr. Tase Teodorescu din Nuci, alcătuit din nouă parohii: 1. *Nuci*, 2. *Merii Petchi*, 3. *Lipia-Bojdani*, 4. *Gruiu*, 5. *Turbați*, 6. *Ciolpani*, 7. *Tâncăbești*, 8. *Ciofliceni*, 9. *Dobrotești*. A ținut în anul 1929, nouă ședințe: Gruiu (27 Ianuarie), Ciolpani (17 Martie), Ciofliceni (21 Aprilie), Turbați (12 Mai), Merii-Petchi (16 Iunie), Nuci (14 Iulie), Tâncăbești (18 August), Ciolpani (13 Octombrie), Gruiu (17 Noembrie).

Ședințele au fost isbutite. Autoritățile comunale au dat concurs pentru isbânda cercului. Poporul a participat mulțumit. Din fondul cercului, care se cifrează la 1400 lei, s'au împărțit iconițe și cărți de moralizare. Un fapt remarcabil în acest cerc, e buna plăcere, cu care medicul de circum. D-ra

Dr. V. Potlogeanu, însoțește ședințele cercului și conferențiază regulat în cadrul programului, despre subiecte privind sănătatea poporului. În cuprinsul acestui cerc, sunt sectanți în următoarele parohii: *Merii Petchi 16 suflețe*; *Nuci 2*; *Tâncăbești 5*. Momente de seamă în viața cercului au fost:

Ședința dela 16 Iunie, în parohia Merii Petchi, când pentru combaterea sectanților, au venit din București, P. P. C. C. Pr. Manea Popescu dela Sf. Mitropolie și Pr. Marin Ionescu dela biserica Cuibu cu Barză. Ședința — deși nu s'au arătat pentru discuție, așa cum se făgăduiseră sectanții — a fost nu se poate mai înălțătoare. Prin cuvântările rostite, s'a lămurit, de ce sectanții sunt socotiți de noi rătăciți, cari trebuiesc compătimiți ca niste bolnavi ce sunt, dar nu ascultați. Ședința de sărbătorirea I. P. Sf. Patriarh, a fost deasemenea, un moment important în mișcarea cercului pe acest an.

Aspect general — Cercul Nuci s'ar prezenta relativ bine, dacă îngăduința părintelui președinte n'ar servi, ca prilej de abuz, pentru câți-va preoți, cari lipsesc cam des dela ședințe. Altminteri, Cercul funcționează mulțumitor. Bun ajutor are părintelele președinte în acest cerc, pe pr. Ion D. Gheorghe din parohia Turbați, care nu a lipsit niciodată și ia în serios rostul cercurilor.

Cercul V Gurbănești. — Este sub conducerea Pr. Al. Velescu din Gurbănești, alcătuit din 11 parohii: 1. *Paicu* 2. *Pârlita* 3. *Preasna Veche*, 4. *Preasna-Nouă*, 5. *Sărulești*, 6. *Gurbănești*, 7. *Obilești*, 8. *I. I. C. Brătianu*, 9. *Frăsinet*, 10. *Tăriceni*, 11. *Curătești*. A ținut șapte ședințe în parohiile: Obilești (24 Februarie.) Gurbănești (10 Martie) Preasna-Nouă (14 Aprilie) Tăriceni (9 Iunie) Curătești (25 August) Preasna-Vechi (10 Noembrie) Gurbănești (3 Decembrie).

Acest cerc și-a limitat activitatea numai la ședințele de dimineață (slujba în sobor) suspendând de cele mai multe ori, ședințele de după amiază. Sectanți nu sunt prin parohiile acestui cerc.

Aspect general. — Activitatea acestui cerc tânjește. Deși alcătuit din preoți tineri, cari ar putea face bună treabă, totuși nu se vede nici o lucrare de seamă.

Păr. președinte, deși preot de seamă, cu bogată experiență pastorală, nu izbutește, să-și impună autoritatea față de preoții din

cerc și fără de aceasta, orice lucrare tânjește. Poate și întinderea pe o distanță excesiv de mare, a acestui cerc, să fie de vină, că dintre toate cercurile din protopopiat, acesta se prezintă mai slab. Pentru aceasta, se propune acum, împărțirea lui în două cercuri, în forma următoare: Parohiile: 1. *Curățești*, 2. *Târceni*, 3. *Frăsinet*, 4. *I. I. C. Brătianu*, 5. *Obilești*, să facă un cerc sub președinția Pr. N. Stăncescu din *I. I. C. Brătianu*, un preot activ, iar parohiile: *Preasna-Veche*, *Gurbănești*, *Preasna-Nouă*, *Poicu Pârlita*, *Sărulești*, să rămână cerc sub președinția Pr. Al. Velescu.

Cercul VI Brănești. — Este sub conducerea Pr. T. Drăghicescu (Brănești) alcătuit din șase parohii: 1. *Brănești*, 2. *Islaz*, 3. *Fundulea*, 4. *Ileana*, 5. *Tămădău*, 6. *Piteasca-Pasărea*. A ținut șase ședințe în parohiile: Brănești (18 Aprilie) Islaz (16 Iunie) Tămădău (15 Septembrie) Fundulea (17 Octombrie) Ileana (21 Noembrie) Brănești (Decembrie). Ședințele acestui cerc au fost reușite, cu toate că din cele 6 parohii, câte alcătuiesc cercul, trei au fost vacante de preoți, aproape întregul an. E de presupus că stăruința președintelui a compensat slaba constituție organică a acestui cerc. Lumea a participat în număr mare. Corul bisericeii din Brănești, — unic în felul lui — condus de d-l Inginer Zlătescu, a dat mare concurs la reușita cercului. Sectanți nu sunt în cerc. Moment de seamă, a fost ședința de sărbătorirea I. P. Sf. Patriarh.

Aspect general. — Acest cerc, în compunerea lui de astăzi, că toate parohiile au titulari, poate face bună treabă. Insufletirea nu lipsește nimănui și nici înțelegerea deplină a rostului cercurilor pastorale, atât din partea președintelui cât și a colaboratorilor săi.

* * *

Cercul pastoral Rădești, format din parohiile: Rădești, Valea-Popii, Mihăești, Drăghici și Văcarea, printr-o muncă încordată, a realizat progrese însemnate, atât din punct de vedere practic, cât și din punctul de vedere religios, ajungând astăzi la o stare înfloritoare.

Această stare de înflorire, se datorește atât preoților și personalului de conducere, dar e de netăgăduit că toată buna orânduire și înțeleapta conducere se datorește Înalt Prea Sfințitului și Prea Fericitului nostru Patriarh, D. D. Dr. Miron Cristea, care dela venirea

I. P. S. Sale pe scaunul Mitropolitan din București, a adus Biserica Română la cea mai înaltă treaptă de înflorire.

Cercul pastoral Rădești, a ținut până în prezent peste 45 ședințe, cu 45 predici, 43 conferințe religioase-morale, 32 cuvântări patriotice la parastasul, eroilor, 28 recenzii asupra mai multor cărți de valoare, susținute la ședințele intime, unde s'au discutat și alte chestiuni de ordin liturgic și pastoral, și s'au împărțit cărți și broșuri religioase-morale pentru propagandă în valoare de 5.200 lei.

Pe lângă aceasta, cercul Rădești a organizat din cântăreții cercului un frumos cor bărbătesc pe mai multe voci, cari a devenit o podoabă artistică a cercului, căci prin muncă neobosită și stăruință, s'au armonizat în modul cel mai perfect răspunsurile pe muzica vocală și bisericească, precum și diferite concerte religioase și imnuri, cari s'au executat cu succes la șezătorile de după masă.

Activitatea ce s'a depus an de an pentru reușita acestui cerc, a fost încununată cu cele mai frumoase roade, pentru că prin predicile și conferințele bine studiate și expuse, prin corurile și concertele religioase executate la șezători, prin broșurile religioase-morale cari s'au împărțit gratuit la fiecare ședință s'a promovat sentimentul religios în popor, stărpindu-se multe viții sau patimi urâte cari bântuiau printre poporeni.

Enoriașii parohiilor fiind convinși de folosul cel mare ce-l câștigă din aceste manifestațiuni culturale, le-au dat întotdeauna cea mai mare importanță, venind atât la biserică cât și la școală în mod abundent, ziua cercului fiind pentru ei una din cele mai mari sărbători.

De curând s'a luat frumoasa inițiativă și s'a format un fond al milelor (al cercului), care are frumosul scop de a împărți ajutoare populației sărace în zilele când se țin ședințele cercului.

Ca o probă evidentă pentru activitatea ce s'a depus cu ocaziunea ședințelor cercului, avem de relatat că în niciuna din parohiile acestui cerc nu au putut să pătrundă sectanții, deși ne găsim într-o zonă periculoasă unde sectarismul este în putere.

Așa cercul nostru pastoral a realizat progrese însemnate spirituale și înlăuntru, printre membrii cercului. Astfel prin serviciul divin oficiat în sobor, mulți din preoți și

cântăreți au scăpat de unele greșeli sau defecte ce le făceau în serviciul liturgic, *ajungând la o uniformizare a serviciului divin.*

Prin predicile, conferințele și cuvântările ocazionale ce s'au ținut obligatoriu pentru toți preoții, s'au dat roade strălucite, căci toate acestea au avut tendință *de a iniția pe preoți și a-i desăvârși în predicarea cuvântului Evangheliei Mântuitorului Hristos.*

Prin recenziile și diferitele chestiuni liturgice și dogmatice ce s'au tratat la ședințele intime, *s'a desăvârșit cultura preoților, tăcându-i luptători iscușiți în lupta contra sectelor.*

Afară de aceasta, cercul nostru a dat și frumosul rezultat *de a înfrăți pe preoți cu*

învățătorii cercului învățătoresc, cu carii fiind uniți în vederea aceluiaș scop și-au dat în totdeauna ajutor reciproc pentru cultivarea și luminarea poporului.

Cu un cuvânt, cercul pastoral „Rădești“, prin o muncă neobosită și stăruință încordată, a dat cele mai frumoase rezultate, *spre cinstea și lauda I. P. S. și P. F. nostru Stăpân care le-a înființat (cercurile), căruia cu adâncă smerenie îi urăm să trăiască încă mulți ani și fericiți pentru binele nostru, al Bisericii și al întreg neamului Românesc.*

Președintele cercului,
Preotul AL. SMEURANU

MIȘCAREA ÎN CLER

NUMIRI, TRANSFERĂRI, DEMISII, DECESE, CÂNTĂREȚI-PARACLISERI — 1—15 Februarie.

Silvestru Andrei se numește pe 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Văleni din vale jud. Muscel circ. II, în locul lui Andrei C. Andrei decedat la aceeași dată.

Ioan P. Grigore, cântăreț la parohia Clorogârla Ilfov, demisionat la 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

Tudor Hulei paracliser la biserica Buna-Vestire din Ploești-Prahova, plecat dela serviciu dela 31 Decembrie 1929, se șterge din state.

Mihai Popescu paracliser la biserica Sf. Pantelimon din Ploești-Prahova, decedat la 31 Decembrie 1929 se șterge din state.

Radu Militaru se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., paracliser la parohia Sf. Teodor, Peret-Teleorman, în locul lui I. Motrună, demisionat pe aceeași dată.

Ioan Lazăr Negolță cântăreț la parohia Adunați-Copăcenii jud. Vlașca, se transferă pe 1 Februarie a. c., la parohia Copăcenii-Mogoșești Ilfov II, în aceeași calitate.

Vișoiu Gh. Spiridon, se numește pe 1 Februarie a. c., cântăreț la parohia Dâmbovicloara Dâmbovița, în locul lui Nicolae Popescu demisionat la 1 Octombrie 1929.

Stan I. Coman se numește pe 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Novaci Dâmbovița III, în locul lui Stan Neguț demisionat pe aceeași dată.

Andronache I. Gheorghe se numește pe 1 Februarie a. c., cântăreț la parohia Frasinu jud. Dâmbovița în locul lui Dumitru Vasilescu demisionat la 1 Februarie 1929.

Ioan I. Popescu se numește pe 1 Februarie a. c., cântăreț la parohia Sf. Nifon din Târgoviște-Dâmbovița în locul lui Stelian Teodorescu decedat la 7 Octombrie 1929.

Mihai Popescu se numește pe 1 Februarie a. c., în postul de cântăreț la parohia Bălțești jud.

Dâmbovița în locul lui Constantin Pavelescu, demisionat la 1 Octombrie 1929.

Aurel V. Cilibiu se numește pe 1 Ianuarie a. c., paracliser la biserica Pitar Moșu din Capitală, în locul lui Constantin Bucurescu demisionat pe aceeași dată.

Alexandru Hogiescu cântăreț la parohia Comarnic jud. Prahova, decedat la 13 Septembrie 1929, se șterge din state.

C. Dobrișan se numește pe 1 Ianuarie a. c., cântăreț la nou înființata parohie Dragomirești-din-Vale jud. Ilfov circ. I.

Cântărețul R. Popescu se numește pe 1 Februarie 1930, cântăreț la parohia Inotești jud. Dâmbovița în locul lui Badea Cruțeru, transferat la Sf. Treime din Găești pe aceeași dată.

Const. I. Anghel se transferă pe 1 Februarie a. c., dela parohia Sf. Ștefan Cuibu cu barză în calitate de paracliser la parohia Bărbătescu-Nou-Filaret, în locul lui Victor Popescu, demisionat la 15 Decembrie 1929.

Dem. Gh. Teodorescu se numește pe 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Hotarele jud. Ilfov circ. II, în locul lui V. Cristea, pus în disponibilitate pe aceeași dată.

I. Dumitrescu și Petre Grigore Nicolae se numesc pe 1 Ianuarie a. c., cântăreți la parohia Mogoșoaia jud. Ilfov I, în locurile vacante.

Gh. T. Bobonete se numește pe 1 Februarie a. c., cântăreț la parohia Ologu-Teleorman circ. I, în locul vacant.

Nicolae Alexandrescu se numește pe 1 Februarie a. c., paracliser la biserica Sf. Ștefan Cuibu cu barză în locul lui Constantin Anghel transferat la Bărbătescu-Nou-Filaret.

Gh. D. Vasilescu cântăreț la parohia Frasinu jud. Dâmbovița circ. III, decedat la 29 Decembrie 1929, se șterge din state.

Zamfir Cristache, cântăreț provizoriu la parohia Luica jud. Ilfov circ. II, se pune în disponibilitate pe 1 Martie a. c.

G. Voinescu, cântăreț la parohia Fântânele jud. Teleorman circ. I., demisionat la 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

D. G. Teodorescu, se numește pe 1 Februarie a. c., cântăreț la parohia Hotarele jud. Ilfov II., în locul lui V. Cristea pus în disponibilitate pe aceeași dată.

Gh. Mușățeanu cântăreț la parohia Brăniștari-Vlașca I., demisionat pe 1. Martie a. c., se șterge din state.

Clement Popescu, se numește pe 1 Februarie a. c., dirijor de cor la biserica Sf. Gheorghe Vechi din Capitală în locul lui I. Istrățescu demisionat la 1 Iulie 1927.

Minodora Cristea se numește pe data de 15 Ianuarie a. c., paracliser la parohia Sf. Spiridon Vechi din Capitală în locul lui Gheorghe S. Marin demisionat la 1 Noembrie 1929.

Ioan Ionescu, se numește pe 1 Februarie a. c., cântăreț la parohia Ghinești Dâmbovița în locul lui Petre Mateescu.

Cons. Referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

NUMIRI, TRANSFERARI, DEMISII, DECESE. PREOȚI. 1 — 15 Februarie 1930.

Pr. Gr. Cristescu se recunoaște pe data de 1 Noembrie 1929 în postul de misionar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, în locul Pr. St. Iliescu, demisionat pe același dată.

Pr. Al. Popescu paroh la Scioștea-Teleorman I demisionând pe 1 Ianuarie a. c., spre a-și regula drepturile la pensie, se șterge din state.

Pr. Mitican Petre nou hirotonit pe seama parohiei Târgșorul-Vechi jud. Prahova se recunoaște pe 1 Ianuarie a. c.

Pr. Laudă Florea, nou hirotonit pe seama parohiei Găujani-Vlașca I., se recunoaște în state pe 1 Ianuarie a. c.

Pr. Timotei Inaltu, nou hirotonit pe seama parohiei Dragomirești din Vale jud. Ilfov I., se recunoaște pe data de 1 Decembrie 1929.

Pr. Constantin I. Vasilescu, nou hirotonit pe seama parohiei Prunaru jud. Vlașca II., recunoaște în state pe 15 Decembrie 1929.

Pr. Constantin Bădulescu, nou hirotonit pe seama parohiei Brăniștea-Vlașca I., se recunoaște pe 1 Ianuarie a. c.

Pr. Traian N. Găină, nou hirotonit pe seama parohiei Gogoșarii-Vechi-Vlașca I., se recunoaște pe 15 Decembrie 1929.

Pr. Alexandru H. Dumitrescu, nou hirotonit pe seama parohiei Beiu-Teleorman III, se recunoaște pe 1 Ianuarie a. c.

Pr. Aurelian R. Păunescu, nou hirotonit pe seama parohiei Olteni jud. Teleorman, se recunoaște pe 1 Ianuarie a. c.

Pr. Gh. I. Predescu nou hirotonit pe seama parohiei Novaci-Vlașca III., se recunoaște pe 1 Ianuarie a. c.

Pr. Nicolae Radocea, nou hirotonit pe seama parohiei Novaci-Vlașca III., se recunoaște pe 1 Ianuarie a. c.

Pr. Alexe Voicu nou hirotonit pe seama pa-

rohiei Tăricești-Ilfov se recunoaște pe 1 Decembrie 1929.

Pr. Dumitru Bănăreanu paroh la Cuvioasa Paraschiva jud. Teleorman circ. III demisionat pe data de 1 Februarie a. c., spre a-și regula drepturile la pensie se șterge din state.

Pr. D. Popescu dela parohia Călugărița jud. Dâmbovița circ. II., decedat la 6 Februarie 1930, se șterge din state.

C. Diacon C. A. Constantinescu hirotonit preot pe seama parohiei Malu-Spart jud. Ilfov circ. I, se trece în state pe 1 Februarie a. c.

Cons. referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

CRONICA INTERNĂ

Se aduce la cunoștința preoților următoarele:

Onor Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor cu adresa Nr. 10.317 a. c., Ne face cunoscut că atunci când facem o recomandare de înființare de parohie să prezentăm și următoarele acte:

1. Cererea locuitorilor;
2. Cercetarea Protoereului respectiv (procesul-verbal și raportul protoereului);
3. Încheierea Consiliului Eparhial;
4. Un tablou cu numele tuturor enoriașilor, capi de familie, cari compun noua parohie, repartizat pe sate, certificat de primăria locală;
5. Un tablou cu numele tuturor enoriașilor, capi de familie, cari compun parohia sau parohiile dela care se deslipesec enoriașii noiei parohii, certificat de autoritățile locale și
6. O schiță de plan a casei parohiale, făcută de serviciu tehnic al jud. respectiv sau de P. C. Protoereu.

p. Arhiepiscop și mitropolit
† PLATON

Cons. referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

În zilele de 20—23 Martie a. c., se va ține în orașul Ploești o misiune ortodoxă cu tema centrală următoarea: *Prefacerea vieții sufletești prin cult și Sf. Taine și pregătire pentru sfânta și luminată zi a Învierii Domnului*. Misiunea va fi condusă de P. S. Vicar Tit Târgovișteanu și alcătuită cu P. P. C. C. Preoți: Toma Chiricuță, Dr. Grigore Cristescu, Dr. Marin C. Ionescu, Manea Popescu, G. Comana, Nicolae Georgescu, toți din București cum și alte personalități distinse laice.

C R O N I C A E X T E R N A

Persecuțiunea religioasă în Rusia

Sovietele rusești au reînoit, cu o furie neobișnuită, persecuțiunea împotriva religiunilor din cuprinsul Rusiei pravoslavnice de odinioară. Nu numai clericii și bisericile ortodoxe cad victime nevinovate ale cruzimii și sălbăticiiei acestor barbari ai secolului al XX-lea, dar toate celelalte confesiuni religioase: protestantă, catolică, ebraică, musulmană, etc. sunt urmărite de ură neîmpăcată a tristetelor unelte ale lui Satan.

În fiecare zi, jurnalele ne raportează noi fărâdelegi comise de bolșevici față de credincioșii, de orice religione, din Rusia. În zadar, rând pe rând, ortodoxii, catolicii, protestanții, ebreii și musulmanii au protestat cu indignare și s'au adresat Societății Națiunilor și altor foruri cu autoritate internațională spre a interveni să înceteze aceste acte de barbarie, demne de sinistritii Assirieni din timpurile ante-creștine. Bolșevicii răspund ca un cinism, cu atât mai odios, cu cât ei pretind, cu nerușinare, că atitudinea lor este dictată de ideea libertății și a luminării maselor. Față de intervențiunile ce s'au făcut pentru încetarea persecuțiunii, Sovietele se înversunează și mai tare împotriva confesiunilor și anunță lumii lucruri ca acestea, pe care un jurnal francez le reproduce după „*Pravda*“, organ sovietic: „Blestemați ne cât veți vrea. Noi nu ve vom depărta dela calea croită de *Lenin*. Va veni o zi când lucrătorii fără Dumnezeu, din lumea întreagă, după ce vor fi transformat Vaticanul în muzeu, vor așeza alături, unul de altul, manechinele *Papei* și acela al „*Chamanului*“ Siberiei, ca o comemorare a înșelătoriilor seculare și a minciunii pontificale“.

Contra *Papei* dela Roma, mai ales, ura lor nu cunoaște margini, din cauză că misionarii catolici trimiși de Roma au înțeles să facă o opoziție dâră prigoanelor sovietice. Mulți dintre ei au căzut martiri ai credinței lor.

Un număr considerabil de biserici, atât din orașe, cât și dela sate au fost distruse imediat ce mesagii de protestare s'au trimis Sovietelor. Asta drept răspuns. Biserica din Bogarodsk, aproape de Moscova, a fost acum câteva zile profanată, luându-i-se icoanele și

atașându-i-se pe fațadă insigna cu inscripția: *Club*. Câtva timp mai înainte, frumoasa biserică din *Petrovski* fusese transformată în depozit de nutreț pentru vite.

Jurnalul „*Humanité*“ organ sovietic din Paris notează cu grijă, ca tot atâtea succese și progrese ale regimului anarhic, crimele de necalificat săvârșite de agenții armatelor roșii, în fiecare zi. Încă din 1917, dealtfel bolșevicii dăduseră acest cuvânt de ordine: „Lupta împotriva preotului, agentul capitalului și contra religiunii, opium-ul poporului“. Și această luptă s'a continuat fără milă și se continuă și acum, după cum jurnalul comunist arată: „Statul sovietic a rupt o cu așa zisa neutralitate în materie religioasă. Statul proletarian este un instrument de luptă contra burghezimii, el luptă deci contra *Religiunii*: toate organismele Statului sovietic, toate instituțiunile proletariene au desfășurat și desfășură o acțiune permanentă contra *prejudecăților religioase*, o activitate de educațiune în masele poporului. De altă parte, bogățiile formidabile ale Bisericii au fost socializate. O parte din terenurile confiscate *dela comunități, mănăstiri* etc., a fost dată țăranilor săraci și tezaurele bisericilor au fost utilizate în interesul proletariatului“.

Mai departe se citește: „...Numărul bisericilor transformate în cluburi, biblioteci, muzee, grădini de copii, etc. se mărește încontinuu, iar distrugerea icoanelor și a imaginilor sfinte se răspândește la țară, unde țăranii se pasionează pentru această luptă. Printre lucrători, *progresele sunt și mai simțite*“.

Și aceste lucruri nu sunt de loc exagerate și jurnalul comunist amintit spune: „...Generațiunile, care ies din școala sovietică, a armatei roșii, s'au și cotorosit de *prejudecățile religioase*. Faptul că s'au putut, fără nici o dificultate, suprima sărbătorile religioase, introducându-se săptămâna de lucru neîntrerupt, probează cât sunt de importante rezultatele obținute în timp de 12 ani de luptă contra religiunii“.

Iată și o serie de scrisori pe care comuniștii ruși le trimit tovarășilor lor din Franța, spre a arăta succesele obținute de agenții distrugerii și infamiei în Rusia.

Aceste scrisori au fost publicate ca documente foarte îmbucurătoare de jurnalul „*Hu-*

manité“ din Paris și reproduse de „La Croix“, organ catolic.

Iată una, semnată de bolșevicul Chabaev:

„Satul Turki... posedă o școală prea mică și incomodă. Adunarea generală a părinților decise să se cumpere o casă pentru 7.000 ruble spre a o transforma în școală. Inșă, de unde să se ia banii? Adunarea hotărî să fie vândut clopotul bisericii, în greutate de 400 de punzi. O cerere fû trimisă autorităților competente. Camaradul Petrov, din Uniunea ateilor veni îndată la Turki și ținu câteva conferințe. În urma acestor conferințe, populațiunea decise, în unanimitate, nu numai să fie ridicat clopotul, dar chiar de a se pune stăpânire pe biserică, pentru a o transforma în școală“. O alta arată că un grup de ateî din *Mozaisk* a obținut ca vechea biserică să fie transformată în sală de Cinematograf.

La Zaráisk, lucrătorii și lucrătoarele fabricii „Orientul Roșu“ au obținut ca biserica să fie transformată în Club. Iată alta care merită să fie reținută în mod deosebit:

„Organizațiunile artistice și culturale au mobilizat toate forțele lor pentru ofensiva anti-religioasă. Toate Cinematografele trebuie să înlăture din programul lor orice film care ar putea, chiar într'o formă indirectă, să servească propaganda religioasă, și să prezinte, în mod sistematic filme antireligioase. De asemenea teatrele au făcut, în timpul săptămânii Crăciunului, un mare loc, în programul lor, repertoriului antireligios. Societățile au constituit grupuri de artiști, având ca misiune să ajute cluburile de lucrători, în campania lor antireligioasă. Insfârșit, Uniunea scriitorilor a mobilizat membri pentru lecturi de opere antireligioase, în întreprinderile și cluburile de lucrători“.

În sfârșit, ziarul comunist dă și trei ilustrațiuni, dedesubtul cărora, stau respectiv explicațiunile următoare:

„Pentru a lupta împotriva opium-ului religios, guvernul Sovietic întrebuințează toate mijloacele de lămurire și convingere: conferințele științifice, liberarea minorităților naționale de înjositoarele obiceiuri seculare, exemplul: Clișeul nostru reprezintă o conferință antireligioasă, către tinerime, făcută într'o veche biserică profanată și transformată în Club“.

Și alta: „Răsturnând toate vechile prejudecăți religioase care îndobitocesc pe individ, Statul lucrătorilor și țăranilor procură lucră-

torilor plăcerile cuceririlor științei. Pe clișeul nostru: o pereche de țăranî fericiți de a asculta muzica din Moscova, prin aparatele de transmisiune ale unui post T. S. F“.

Dacă am insistat atât de mult asupra acestor lucruri, a fost să arătăm cât de profundă și de răspândită este cangrena anarhistă în Rusia nenorocită. Cu aceasta, se vor găsi explicabile protestările pline de indignare ale tuturor națiunilor civilizate, ale lumii întregi chiar, împotriva sălbăteciilor armatelor Roșii.

Pravoslavnică Rusie pare a avea într'adevăr grozave păcate, de ispășit de vreme ce urgia lui Dumnezeu este de atâta timp și cu așa putere deslănțuită asupra ei. Starea ei ne doare pe toți creștinii, după cum doare, dealtfel, pe întreaga omenire, care cere să înceteze asuprirea pornită de Soviete. A protestă însă și a ne indigna, nu ni se pare deajuns. În aceste momente ni se cere a lua seama la noi înșine și a ne cutremura de mânia lui Dumnezeu, cerându-i cu căldură să oprească împlinirea pedepsei ce de bună seamă va fi meritând poporul rusesc.

Se cade deci să înălțăm rugăciuni pentru nevinovații ce cad sub loviturile călăilor sovietici, apărătorii preinsei libertăți și iubitorii unui astfel de progres satanic. Se cade însă să fim atenți, repetăm, la noi înșine.

È cel mai potrivit caz de a aminti înțelepciunea poporului „că nu se poate privi cu nepăsare arzând focul la vecini“. Noi avem această nefericită soartă de a fi vecinii acestui popor plin de păcate.

Să protestăm cu indignare împotriva cruzimilor comuniste, dar să ne gândim mai mult a ne ruga lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor ce atrag atari plăgi cerești.

În cazul Rusiei, numai Dumnezeu poate scăpa acest popor dela pieire.

N. CAZACU.

Conferințele generale pastorale ale preoților din întreaga Eparhie se vor ține și anul acesta în luna Maiu. Se va anunța din timp zilele în care se vor ține. Subiectul teoretic, ce se va trata în conferință, e următorul: *Stabilirea unui program de lucrare socială în parohie și mijloacele de realizare*.

DARURI ȘI MULȚUMIRI

Consiliul parohial al bisericii „Sf. Anton-Curtea Veche, din București aduce vi mulțumiri persoanelor notate mai jos, pentru contribuția benevolă la cumpărarea unui clopot pentru biserică, în greutate de peste 700 kgr.:

Anton R. Ionescu 1000 lei, Gh. R. Țuluca 1000, Sofia Florian 1000, Irina Bărbulescu 500. Anton Panaitescu 500, Banca „Sporul Muncii“ 500, Soc. „Bichoko“ 500, Ecaterina Marinescu 2000, C. B. Cruțeru 500, S. Hulis 400, Vasile Dima 200, Vasile Gh. Christea 200, Elena Mediantu 100, Andrei Iliescu 100, Const. Brătescu 100, Jean Ghimpa 100, d-na și C. Adamovici 300, Delfina Ruscescu 200, Ion Preda 200, N. Cortan 200, d-na și Șt. Georgescu 200 Gh. Turcu 100, Gherghina Niculescu 100, Demosteni Kalmtzaki 100, Ecaterina Nichita 20, M-me Mary 20.

Total 10.140 lei

Se adaogă d-nii: Tănase Stoicovici 1000 lei și Trandafir Mihăilescu 1000, cari au fost omiși în „Apostolul“ No. 24 din 15 Decembrie 1929; iar la d-l Ion Popescu să se citească 500 în loc de 1000 lei, cum a apărut în „Apostolul“ citat.

Totalul colectei până la zi e de 42.997 lei.

p. coniformitate,

Preot N. T. GEORGESCU

paroh la „Sf. Anton-Curtea Veche“

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei, Arhiepiscopia Bucureștilor.—Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din București publică concurs pentru ocuparea postului de Registrator Arhivar cu gradul de Șef de birou cl. I, post retribuit cu salar lunar brut de Lei 9.150 plus indemnitate de chirle și ajutor de familie după normele de salarizare a funcționarilor publici.

Reflecțanții la acest post vor înainta cererile lor Consiliului Arhiepiscopesc ortodox-român din București în termen de 15 zile, însoțite de următoarele documente:

1. Act de naștere,
2. Act de cetățenie,
3. Certificat de bacalaureat,
4. Alte eventuale certificate de studii,
5. Eventuale certificate de serviciu.

Candidații trebuie să fie majori și cu situația militară aranjată.

Trebuie neapărat să cunoască la perfecție registratura și arhiva.

Vor fi preferați licențiați în teologie.

Vicarul Sf. Arhiepiscopii (ss) PLATON

Protoieria Jud. Dâmbovița, Circ. II Găești.—

Se publică vacantă parohia **Călugărița**, pendinte de Protoieria Circ. II **Găești-Dâmbovița**, pe ziua de 1 Februarie a. c.

Parohia Călugărița are 191 familii; n'are nici sesie nici casă parohială. Biserica e veche și de lemn; cea noua în construcție.

Cererile, însoțite de actele trebuitoare, se vor înainta direct Înaltei Chiriarhii.

Protoereu, Pr. LAZAR GEORGESCU

Protoeria Jud. Muscel, Circ. II Priboeni.—

Se publică vacanța parohiei *Voroveni*, comuna Barzești, nou înființată pe 1 Ianuarie 1930. Biserica de lemn și casă parohială mică are. Sesie parohială de 17 pogane. Biserica a fost servită până în prezent de preotul ajutor Ion Miloie

Doritorii a ocupa această parohie vor înainta cereri Sf. Mitropolii în termen de 30 zile dela data publicării vacanței.

Protopop Pr. ILIE CERCEL

Protoeria jud. Vlașca, Circ. Videle.—Se publică concurs pe data de 1 Martie 1930, cu termen scurt de 15 zile, pentru ocuparea postului de Preot Paroh în parohia „**Mitropolia**“ Protoeria Videle, jud. Vlașca, devenită parohie și trecută în bugetul statului pe data de 1 Martie 1930; până acum fiind filială și pendinte de parohia Găleșeni de sus, jud. Vlașca.

Parohia „Mitropolia“ are 256 familii cu 1021 suflete.

Are biserică parohială în stare bună de funcționare cu hramul „Duminica Tuturor Sfinților“.

Are 8 1/2 ha. teren arabil sesia parohială.

Are loc și casa parohială.

Venituri. Salariul plus accesoriile cuvenite gradului de studii și venitul epitrahilului ce se citează între 2—4000 anual.

Indatoriri. Cele cerute de legile și regulamentele în vigoare și canoanele sfintei noastre Biserici.

Candidații doritori a ocupa această parohie prin hirotonie sau transferare sunt datori a înainta Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, Arhiepiscopia Bucureștilor, toate actele cerute de regulament, însoțite de memoriile respective, cari acte se vor trimite apoi Protoeriei Videle, Vlașca, pentru referat legal.

Protopop AL. BĂDANOIU

CANTAREȚI

Protoeria jud. Muscel, Circ. II Priboeni.—Se publică vacanța celor 2 posturi de cântăreți bisericești dela parohia *Voroveni* și un post dela parohia *Pucheni*. Doritorii vor înainta cereri în termen de 15 zile dela data prezentei publicări.

Protopop Pr. ILIE CERCEL

RECTIFICARE

In No. 4 din 15 Februarie a. c. al „Apostolului“ s'a publicat greșit că parohia Sf. Ilie Rahova, din Capitală are și casă parohială pentru diacon, Deocamdată nu există, ci se va da cu timpul.

CONSILIUL EPARHIAL.